

JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Over het beroepingswerk	4
Kerkasiel	7
Interview met Johan van der Waal	8
Verslag Johannesweekend	9
Bericht Alke Liebich	14

KERKDIENSTEN

2 maart	ds. Arend van Baarsen
9 maart	ds. Gerdienke Ubels met Maaltijdviering
16 maart	Ruimteviering
23 maart	ds. Madelief Brok
30 maart	ds. Maaïke de Jong

TER OVERWEGING

MIJN NAAM

Bij een schrijfworkshop kregen we een opdracht met als thema 'mijn naam'. Met verbazing zagen we hoeveel gedachten en gevoelens dat teweeg brengt. Ben je vernoemd? Naar wie? Ben je daar trots op? Ben je niet vernoemd, zegt dat iets over de familieverhoudingen? Zit in je naam een verwachting verscholen? Ben je gelukkig met je naam of heb je overwogen hem te veranderen? Welke reactie roept jouw naam op bij anderen? Wordt hij vaak verbasterd of afgekort?

Je naam vertegenwoordigt je identiteit. Mijn kleindochter van acht begint iedere ontmoeting, ook op straat en in winkels door zich voor te stellen: 'ik ben Ellie en hoe heet jij?'

Als ik in de kerk naast een onbekend iemand zit, zeg ik: 'ik ben Tineke'. De ander noemt dan zijn of haar naam en dan maar hopen dat ik die niet vergeet. Namen kunnen ook worden vergeten omdat we er in de geschiedenis slecht mee omgaan. In Trouw las ik over een nicht van een verzetsheld die er alles aan doet om de naam van haar oom 'Henk Veldhuis' hoog te houden. 'Ik wil graag dat zijn naam genoemd wordt...', zegt ze in het artikel. Hoeveel kinderen kennen nog de namen van hun grootouders? Iedereen die kinderen heeft gekregen heeft een naam moeten kiezen. Zelden ligt deze van tevoren vast en vaak is het een kwestie van onderhandelen tussen partners.

Wij noemden dat het coalitieoverleg. Kortgeleden was in het nieuws wat de favoriete namen waren in 2023: Emma en Noah waren de winnaars. Gelukkig zijn het weer namen die zijn uit te spreken; dat was zo'n twintig jaar geleden wel anders. Toch is het lastig, want we kennen het kind dat geboren wordt nog niet. De laatste tijd schrijf ik verhalen en dan heb je geprofileerde personen die je een naam moet geven. Dat is vaak een heel gepuzzel. De naam moet passen bij de persoon, bij de tijd en moet niet de verkeerde associaties oproepen.

Ook in de bijbel is 'de naam' een belangrijk thema. De Naam van God die niet wordt genoemd en de Bijbelse namen die een betekenis hebben. Veel van onze namen zijn daarvan afgeleid. Ook zijn veel namen in Nederland afkomstig van heiligen uit de katholieke geschiedenis.

Op mijn geboortekaartje staat mijn doopnaam: Anna Christina. Mijn Oma heette Stientje en Tineke was daarvan een moderne variant. Als kind van hervormde ouders ben ik zeker niet vernoemd naar de Heilige Christina, maar door haar zal toch de naam in de familie zijn gekomen.

Mijn dooptekst die in mijn kindertijd boven mijn bed hing is Jesaja 43 vers 1: 'Vrees niet, want ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt mijn.' Ik hoef niet bang te zijn voor wat dwarsligt in mijn leven, er zal altijd een opening zijn. Dat is mijn vertrouwen.

Als ik doodga staat op de kaart: Anna Christina. Herinnerd zal ik worden als Oma Tineke.

Tineke Boudestein

*Roep onze namen
Dat wij u horen
Dat wij weer ademen
Dat wij U leven*

Gezongen in de dienst van 2 februari 2025

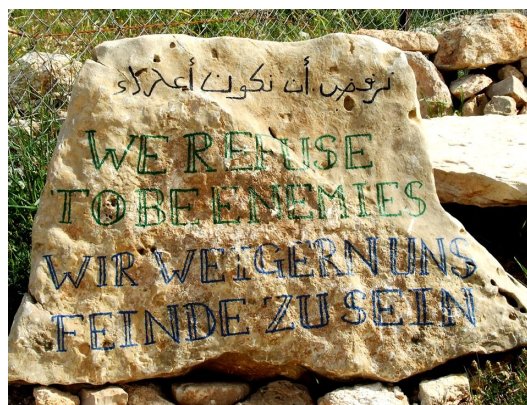
DIACONIE

COLLECTEDOEL VAN MAART 2025: TENT OF NATIONS

In maart collecteert de diaconie voor Tent of Nations vlakbij Bethlehem.

Tent of Nations is een educatief boerenbedrijf van de Palestijns-christelijke familie Nassar. Sinds ruim honderd jaar heeft de familie deze boerderij met land in haar bezit, maar het wordt hen steeds moeilijker gemaakt. Ondanks de moeilijke omstandigheden en de voortdurende dreiging van landonteigening, zet de familie Nassar zich op een geweldloze en zeer creatieve manier in onder het motto "Wij weigeren vijanden te zijn". Vrienden van Tent of Nations Nederland ondersteunt Tent of Nations Bethlehem in haar werk.

Het basiswerk van Tent of Nations is het boerenbedrijf, waar een diversiteit aan

fruitbomen wordt gekweekt. Ondanks dat er door de jaren heen voortdurend bomen zijn verwoest door het Israëliëse leger, joodse kolonisten en Palestijnse handlangers, wordt er steeds opnieuw veel tijd en aandacht besteed aan het planten en verzorgen van nieuwe bomen

onder het motto: “Een boom is een teken van hoop. Een boom planten betekent geloof in de toekomst. Het leert ons dat vrede moet groeien vanuit de basis.” Tent of Nations heeft, zoals de meeste Palestijnen in Westbank Gebied C, geen toegang tot stromend water en elektriciteit. Ook weigeren de Israëlische autoriteiten bouwvergunningen af te geven. De familie is in een voortdurende juridische strijd verwickeld over het recht hun land te bewerken. Ook lopen er procedures tegen sloopbevelen voor gebouwen, tenten en waterreservoirs. Zelfs voor de composttoiletten en de dierenhokken kregen ze een afbraakbevel van het Israëlische leger. Ondanks de grote beperkingen en de frustratie die dit met zich meebrengt, gaat de familie Nassar op creatieve wijze om met deze beperkingen. Zo wordt er regenwater opgevangen in ondergrondse waterreservoirs. Elektriciteit wordt opgewekt door zonnepanelen en opgeslagen in batterijen. Daarnaast heeft de familie Nassar grotten onder de grond gerenoveerd. Deze grotten worden gebruikt als ontmoetingsruimte, kapel en slaapvertrekken. Het verhaal van de familie Nassar staat niet op zichzelf.

Hun situatie is vergelijkbaar met die van andere Palestijnen. De familie Nassar is ervan overtuigd dat het juiste antwoord op de situatie waarin zij verkeren, niet kan bestaan uit het reageren met geweld, het in de slachtofferrol schieten of weglopen van de situatie.

Hun antwoord is hun pijn, woede en frustratie om te vormen in constructieve acties die zij uitdragen naar hun omgeving.

De familie Nassar gaat niet wachten totdat er een politieke oplossing komt, maar werkt ter plekke actief aan vrede. Zij leven vanuit de overtuiging dat hun houding en activiteiten erop gericht moeten zijn de Palestijnse gemeenschap te versterken en de ander, ieder ander, te blijven zien als mens. Dat is het belangrijkste doel: het vijandenken doorbreken en mensen leren om zelf verantwoordelijkheid te nemen voor hun situatie.

Meer informatie en foto's kunt u vinden op hun website (Tentofnations.nl). Laten wij hen in hun positieve vredesmissie financieel steunen met onze collecte- opbrengst! U kunt uw bijdrage ook overmaken op NL11 INGB 0000131451 t.n.v. diaconie DoReJo-gemeente o.v.v. Tent of Nations.

MEDEDELINGEN VAN DE DIACONIE

Het legaat van Jan Bosch dat de diaconie in de zomer 2024 onder beheer kreeg, is geschonken aan The Olive Branch for Children, de organisatie in Tanzania waar we via Karin van Dijk al eerder contact mee hadden. Het geld zal worden gebruikt voor een studenten-sponsorprogramma en voor een mobiele bibliotheek.

Inmiddels zijn de eerste voorbereidingen voor Vakantiegeld Delen 2025 van start gegaan. Vorig jaar was de actie zo succesvol dat er genoeg geld overbleef om ook in de kerstvakantie van het vakantiegeld te kunnen delen.

Met organisatorische hulp van House of Joy en het COA konden 30 kinderen van het AZC op de BW-laan samen met 30 jongeren uit diverse kerken in Amersfoort naar de Winter Efteling. Ze gingen er met een grote touringcar naartoe, en hadden er een bijzonder leuke dag die mooie

contacten opleverde! Uiteraard werd de entree betaald, maar ook voor de catering was gezorgd. Op 30 maart a.s. zullen de medewerkers van de Wereldwinkel weer in de kerk zijn met tal van producten.

FINANCIËN

In januari 2025 was de diaconale collecte bestemd voor 'Land van ons', een burgercoöperatie.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

Het belangrijkste voor de kerkenraad is momenteel het beroepsproces van Hannah Westerink.

Zoals jullie in de Johannesmail al konden lezen, heeft de ledenvergadering van 26 januari 2025 unaniem besloten Hannah Westerink te beroepen als onze nieuwe predikant.

Zoals in de vergaderstukken te lezen stond: Hannah (29) studeerde psychologie (bachelor) en theologie. Zij rondde in 2023 haar predikantsmaster in Groningen (PKN) af. Tijdens en na haar studie werkte zij onder andere als student-assistent binnen de leerstoel Ethiek in de Gezondheidszorg, als woon assistent op psychogeriatrische afdelingen en als pionier en projectleider bij een project dat een ontmoetingsplek wil zijn voor twintigers en dertigers voor bezinning op levensvragen. Daartoe organiseert zij met anderen avonden en workshops. Zij presenteerde zich tijdens de sollicitatie met de woorden Verlangen, Verbinding, Vernieuwing. Kernwoorden in haar theologie zijn Hoop, Bevrijding en Gerechtigheid. Ze zoekt een werkplek om samen met anderen plekken te creëren waar mensen zich gezien, geraakt en geïnspireerd weten. Zij maakte op het gehele kiescollege indruk met haar enthousiasme, open houding en vrijmoedige reactie op de vragen die haar gesteld werden. Het kiescollege vond haar een beloftevolle gemeentepredikant die goed past bij de Johanneskerk. Zij heeft ervaring als theoloog en als voorganger. Dit zal haar eerste gemeente zijn.

Dit advies van het kiescollege vond dus gelukkig weerklank in de vergadering.

Na het besluit van de ledenvergadering is het goedkeuringsproces bij de classis (regio) van de PKN verder voortgezet. De financiën van de Johanneskerk zijn doorgelicht en goed bevonden om Hannah aan te nemen. De classis heeft

De deelnemers kopen landbouwgrond en brengen de biodiversiteit terug op het land. De opbrengst van de collecte - € 852,40 - is een eenmalige gift. We zijn dus niet mede-eigenaar geworden. Dit collectiedoel was samen met de Groene Johannes gekozen.

inmiddels ingestemd met de benoeming. Nu resteert nog het staartje van het PKN-proces. We mikken op een aanstelling per mei aanstaande.

Hiernaast is de kerkenraad bezig de jaarvergadering voor te bereiden. Die is op **dinsdag 25 maart om 20 uur**. Op de agenda staan de verkiezing van een nieuwe penningmeester omdat Jan Nienhuis na acht jaar afscheid neemt. De kerkenraad stelt Arriën Kruyt voor als de nieuwe penningmeester. Daarnaast is er altijd ruimte voor andere nieuwe kerkenraadsleden. Lijkt het je iets, neem contact op met iemand van de kerkenraad en vraag wat het werk kan inhouden. Ieder kerkenraadslid heeft zijn eigen aandachtspunten, en de een doet meer dan de ander. Het is de bedoeling dat ieder kerkenraadslid doet waar hij of zij goed in is en plezier in heeft. Er zijn geen vaste voorwaarden waaraan je moet voldoen, behalve interesse om je in de Johanneskerk te verdiepen en maandelijks te vergaderen. Omdat Arriën als hij gekozen wordt, kerkenraadslid wordt, zal hij vertrekken uit het Adviescollege. Naar een opvolger wordt gezocht.

Over onze bestuurskracht gesproken: daarover praat de kerkenraad binnenkort met het Adviescollege. Het gaat om de vraag of we in de toekomst voldoende bestuurskracht hebben om in overeenstemming met ons reglement de Johanneskerk te besturen.

We zijn bezig met nadenken over hoe we het kerkgebouw kunnen verduurzamen. De Groene Johannes helpt ons hierbij.

En tot slot: we hebben nieuwe stoelen in de kerkzaal! Ze zijn er in twee kleuren, lila/paars en blauw, zitten lekker, zijn lichter om te versjouwten én ze zijn makkelijker te koppelen.

Laura van Rossum du Chattel
Secretaris

Jaarvergadering 25 maart 2025 20 uur

Op de agenda staan:

- Verslag ledenvergadering 26 januari 2025
- Jaarverslag secretaris en groepen
- Financieel verslag 2024 van de Stichting Johanneskerk en de begrotingen, en decharge penningmeester
- Financiële bijdragen 2025
- Financieel verslag diaconie en decharge penningmeester
- Verkiezing Arriën Kruyt tot lid van de kerkenraad
- Aanvulling Adviescollege

En tot slot een inhoudelijk onderwerp.

De stukken worden tijdig rondgestuurd via de Johannesmail

HOE ZIT HET MET DE OUDE STOELN?

Iedereen die in de kerk komt, is het opgevallen: we hebben nieuwe stoelen. Ze zijn lichter en ze koppelen gemakkelijker dan de vorige. En ik vind ze ook beter zitten en ik vind ze mooier. Vijftig van de oude stoelen bewaren we voor situaties dat we veel stoelen nodig hebben. Ze staan in de berging naast de Singelzaal. Vijf stoelen met leuning zijn opgehaald voor De Eshof in Hoevelaken. Deze stoelen zijn bedoeld voor ouderen die de leuning nodig hebben om op te staan. Dertig stoelen en twee karretjes zijn opgehaald door Huis Miereveld in Amersfoort-Zuid, die onze oude stoelen zal gebruiken als extra stoelen bij hun publieksactiviteiten. De laatste 42 stoelen zijn opgehaald door vrijwilligers van De Open Hof in Kampen. Deze gemeente biedt niet alleen kerkasiel, maar heeft ook oude en goede contacten met predikanten in Roemenië, waar nog aan alles gebrek is. Onze stoelen komen daar terecht in een kerkelijke gemeente, is mij verzekerd.

Jan Nienhuis

BLUE BRIGHT FESTIVAL

Een opgetogen feestje in de kerk!

Afgelopen maand – op 20 januari – was het Blue Monday, u bent het misschien tegengekomen in het nieuws. Onze doordeweekse Johanneskerkhuurder “De Boeier” heeft deze dag een vrolijke twist gegeven door het Blue Bright Festival te organiseren.

Zoals u weet is de Boeier het dagactiviteitencentrum van GGZ Centraal. Daar komen van maandag tot en met vrijdag mensen met psychische kwetsbaarheden (cliënten van GGZ Centraal) langs, voor een praatje, een spelletje, andere activiteiten en voor positieve aandacht. Het festival was bedoeld om aandacht te geven aan een inclusieve samenleving, om te verbinden, te inspireren en samen iets leuks te beleven. Er was een programma gemaakt van 12 tot 17 uur en daarna was er een avondmaaltijd gepland.

Dineke en ik zijn er een uurtje geweest, om het contact van de diaconie met De Boeier weer wat aan te halen. We troffen er ook Tieke aan, die een grote pan soep voor de avondmaaltijd aan het koken was. Er lagen kleine spulletjes te koop aangeboden, gebreid, genaaid, voor in de keuken..... zelfs soeppakketten! Maar de meesten waren zo te horen boven, dus Dineke en ik daarheen.

Boven in de kerkzaal was het een mooie boel: Het podium was een poppodium geworden, met grote versterkers/luidsprekers, een bescheiden drumstel, een ukelele en een aantal gitaren. En zangers en zangeressen. Op de muziek van onder andere “I can get no satisfaction” en “Yesterday” werd er lekker op los gezongen en geswingd. Maar je kon ook zittend genieten, er was een losse heel accepterende sfeer. Vrijzinnig in zeker opzicht!

Johanneke Maris, diaconie

KERKASIEL IN KAMPEN

Wat bezielt mensen om 's morgens om half drie in de auto te stappen en dan over een donkere, uitgestorven weg naar Kampen te rijden?

Wij deden het op 24 januari met vier mensen uit de Johanneskerk in Amersfoort.

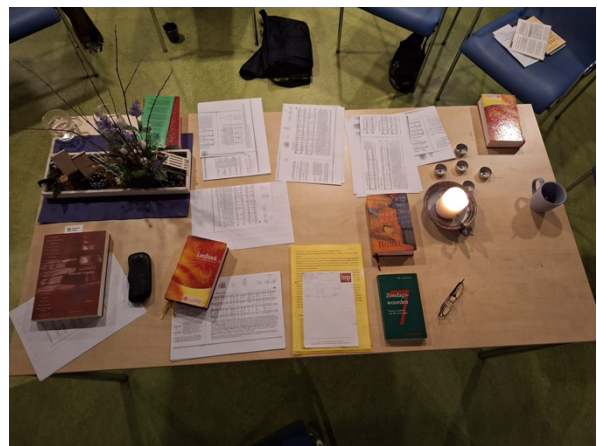
In de Open Hof was daar een 'doorgaande' kerkdienst van nu al enkele weken gaande om steun te betuigen aan de familie Babayants, oorspronkelijk afkomstig uit Oezbekistan, die in de Open Hof wonen...

Hoe zit dat ook al weer? De landelijke Raad van kerken wil dat de politiek ervoor zorgt dat kinderen van vluchtelingen, die hier langer dan 5 jaar zijn, in Nederland mogen blijven. Er is een oproep aan de Tweede Kamer om te voorkomen dat deze kinderen uitgezet worden. Trouw schrijft daar ook uitgebreid over. Vijf jaar geleden was er een vergelijkbaar kerkasiel in de Bethelkerk in Den Haag, waarna de familie toch in Nederland mocht blijven. De Raad van Kerken constateert dat er steeds weer nieuwe kinderen, die hier zijn geboren en dreigen uitgezet te worden met hun familie, de dupe worden van het huidige regeringsbeleid. De Raad van Kerken beseft dat de procedures zijn doorlopen en dat uitzetting van gewortelde kinderen conform de regels is, maar toch inhumain.

Hier begint het verhaal in Kampen, waar de protestantse gemeente Open Hof de handschoen heeft opgenomen en een organisatie heeft opgezet om kerkasiel op poten te zetten. Dat betekent dat een groep vrijwilligers alle steun biedt aan de verzorging van de familie, en de doorlopende dienst. Ze wordt daarbij gesteund door mensen uit het hele land.

In de Open Hof houden steeds wisselende voorgangers, samen met allerlei vrijwilligers, een doorlopende kerkdienst, dag en nacht. Die vieringen bieden Het Oezbeekse gezin met vier kinderen veiligheid. Ze wonen en leven tijdelijk in de kerk en de politie mag niet binnen vallen omdat er een kerkdienst wordt gehouden die nu al weken duurt. De gemeente Open Hof in Kampen doet wat ze kan en dat levert een hoop werk op. Maar ze worden van harte gesteund door gemeenten uit het hele land, zoals ook door mensen uit de Johanneskerk.

En zo waren wij daar van 4 tot 8 uur 's morgens. We namen de kaars over van vrijwilligers uit Nijverdal en begonnen met een gebed. Daarna las Jan Nienhuis een aantal gedeeltes over Abraham en Sarah uit het 'Het verhaal gaat' van Nico ter Linden en zongen we tussen de verhalen door liederen uit Taizé en het liedboek, prachtig begeleid door Marie Christien Overdulve. Ook luisterden we naar toepasselijke gedichten die Jeanne van Doorne had uitgezocht en naar een korte overdenking van ondergetekende die ging over Prediker 3.

Ik wist van tevoren niet hoe we die vier uren door zouden doorkomen, maar dat ging eigenlijk vanzelf. We waren stil, we zongen, we baden, in verbondenheid met al die anderen. En tegen achten sloten we af met de zegen van Patrick en nam een andere groep het van ons over. Het was een prachtige ervaring om dat met elkaar én met nog twee andere gastvrije vrijwilligers van de Open Hof, mee te maken. Moe maar voldaan reden we in het daglicht terug naar huis. Toen wist ik ook waarom we dit gedaan hadden en wat kerkasiel echt betekent: we zetten de politiek buitenspel, en hopelijk aan het denken, uit naam van een grotere Macht die vraagt om gerechtigheid.

Gerard Rosbergen

INTERVIEW MET JOHAN VAN DER WAAL

Johan heeft zijn kopje koffie in de kerk laten staan, zodoende staat hij precies op de afgesproken tijd bij mij voor de deur. We hebben beiden de dienst meegemaakt, hij in de kerk en ik via de streaming en we zijn toe aan een kopje thee. We kennen elkaar niet echt, maar sinds een paar jaar is Johan buschauffeur bij Syntus en stopt hij wel regelmatig met de bus bij ons voor de deur.

En zo beginnen we het gesprek in omgekeerde volgorde. Johan vertelt over zijn overstap van verschillende ICT banen naar het vak van buschauffeur. Hij heeft er zichtbaar plezier in, de passagiers, collega's, maar ook de verschillende routes tot Utrecht aan toe. Ook noemt hij de wisselende diensten en het gemak waarmee hij daaraan gewend is geraakt. Zelfs invallen met de feestdagen is voor hem geen probleem '*bij ziekte van een collega moet de bus toch rijden*'. Wel voegt hij eraan toe dat het niet zo makkelijk is om er een vaste vrijwilligersklus bij te hebben. Hij was graag koster in de kerk, maar moest te vaak afzeggen of wisselen. Daarom is hij daarmee gestopt.

Wat hij wel doet is het bijhouden, samen met Jan Nienhuis, van het ledenbestand. Hij houdt de wijzigingen bij die genoemd staan in de Johannesbrief en zorgt ervoor dat die opgeslagen worden in het hoofdbestand. Johan vertelt lachend dat hij toch altijd, vanuit zijn ICT verleden, geïnteresseerd blijft, in wat er nog meer kan met de computer.

Johan vertelt in vogelvlucht hoe dat zo gekomen is.....

Hij is in 1964 geboren in Pernis, als jongste van een gezin met drie jongens. Zijn vader werkte aan het onderhoud bij Shell raffinaderijen. Zijn vader is jong overleden en Johan ging kort daarna de deur uit om HTS scheepsbouw te gaan studeren in Dordrecht. Het werd al snel duidelijk dat het niet makkelijk zou zijn ook werk in deze branche te vinden. Het scheepsbouwconcern Rijn-Schelde-Verolme ging in die tijd failliet en ook andere bedrijven hadden het zwaar. Johan is zich toen op de ICT gaan richten. Hij heeft onder andere in Wageningen onderzoek gedaan, bij

TNO gewerkt en in Rijswijk gewoond, bij het familiebedrijf van de gebroeders Baan (nu Infor) in Barneveld gewerkt en software ontwikkeld voor medische beeldbewerking. Hij constateert bescheiden dat hij eigenlijk steeds heeft gewerkt aan een klein deeltje van een groter geheel. Ergens tussen die verschillende banen is hij met zijn vrouw Henriëtte in Spakenburg gaan wonen, het dorp waar Henriëtte is opgegroeid en haar moeder nog in klederdracht gelopen heeft. Johan zegt lachend in dialect 'dat hij wel altijd een vremde blijft'.

De kerk in Spakenburg noemt Johan wel oké, maar hij is toch nog wat meer gaan rondkijken. Ds. Alke Liebich kende hij uit de Verzoeningskerk in Rijswijk, dus dat motiveerde hem om op de fiets naar de Johanneskerk te gaan. Hij heeft er nooit spijt van gehad en voelt zich er thuis. En....'fietsen houdt een mens gezond en in conditie, toch?!' Daarnaast heeft hij ook een volkstuin waar hij in de zomer veel tijd aan besteedt. Tot slot zegt Johan nog dat Henriëtte en hij afgelopen vakantie naar Engeland zijn geweest en dat is zo goed bevallen dat ze daar dit jaar opnieuw gaan wandelen. En voor de ontspanning gaat er waarschijnlijk ook nog wel een detective mee in de koffer! Vóór Johan op de fiets richting Spakenburg gaat spreken we af dat we elkaar in ieder geval voortaan groeten in de bus én natuurlijk in de Kerk.

Dank Johan voor je openheid en het verhaal over je leven.

Trudy Leeuwendal

15 JAAR PGA

Op 15 februari was het zover: de Protestantse Gemeente Amersfoort vierde dat 15 jaar geleden de Lutheranen, Gereformeerden en Hervormden ook in Amersfoort samen gingen. In de Joriskerk was daar een 3 uur durend feestje met vesper voor georganiseerd. Nu valt het in de Johanneskerk niet op dat er leden zijn die ook bij de PGA horen (de hervormden dus), maar op deze zaterdag viel het me op hoeveel van onze leden actief waren bij het feestje: organisatie, zingen, muziek maken, we zijn eigenlijk overal actief. Er was een goede dirigent (die hebben wij niet op de payroll), die het gelegenheidskoor in recordtijd goed liet zingen, en zo kan ik nog even door gaan.

De toespraken waren niet heel spannend, de preek in de vespers, van Trinette Verhoeven (classis predikant), moedigde ons aan de dromen van anderen serieus te nemen voor we onze eigen dromen najagen - dan kun je een PGA vormen, maar ook andere mooie dingen bereiken. De borrel na afloop was bescheiden - zoals het past als je bijdragen van gemeenteleden gebruikt. Maar het was zeker een feestje.

Alke Rosbergen

(noot van de redactie: Alke speelde zelf een stuk op de altblokfluit!)

HET JOHANNESWEEKEND

"EIGENWIJS"

Het Johannesweekend 2025 zit er weer op. Er waren veel gesprekken, over van alles en nog wat, en over de voor- en nadelen van "eigenwijs". Er is veel gelachen, veel gewandeld, en veel gegeten.

Een paar hoofdpunten:

Een kennismakingsbingo van Nicolas Joël waarin je moest proberen bij alle 30 vakjes een naam van een aanwezige te schrijven. Wie kent er een niet-Europese taal? Toch nog drie mensen!

Een lunch met pitabroodjes met zelfgemaakte falafel en zelfgemaakte humus. En natuurlijk gewoon boterhammen met kaas of hagelslag. En fruit.

Een workshop "stenen beschilderen" waar we onder leiding van Els Achterberg schilderden op stenen. Ieder was op zijn eigen wijze spelenderwijze met de stenen bezig. Er was concentratie, ontspanning, plezier en een mooie verbinding met elkaar. Deelnemers ontdekten hun talenten en lieten zich door elkaar inspireren. Na afloop was er een mini expositie. Zondag lagen de stenen in de kring tijdens de

dienst. Jullie kunnen nu de stenen bewonderen in de vitrine achter in de kerkzaal.....totdat de mensen ze mee naar huis nemen.

Een schrijfworkshop onder leiding van Tineke Boudestein. We maakten haiku's en elfjes, we schreven een "imitatio" van een bekend gedicht, en een klein stukje proza. Zie verderop een paar voorbeelden.

PLASSEN (uit de schrijfworkshop)

Imitatio op het gedicht KLOKHUIS van Simon van der Geest

Eerst plassen vóór we gaan
Anders moet je straks onderweg.
Ik liep braaf naar de wc
Deed de deur dicht, m'n broek uit
Maar plaste lekker niet.
Toen gingen we op pad
Ik likte het water van de blaadjes
Ik slikte m'n spuug door
En na een uur
Nog niks geplast.
Toen heb ik gegoogeld op "niet plassen":
Er stond "weinig drinken"
(niets gedronken)
En "er niet veel aan denken"
(ik ging een liedje zingen)
Verder gelopen
In de stad gaan zitten
(mijn moeder steeds zeuren "wat doe je raar"
en meer van die dingen – maar half gehoord)
En toen ik weer thuis was
Ja hoor
Lekker naar de wc
Met een blaadje afgedroogd
Volgende keer weer – lekker eigenwijs.

Intussen zette Einar Folmer in de keuken een ploeg mensen aan het snijden van ongelooflijke hoeveelheden tomaten, uien, wortels, avocado's. We maakten later aan tafel "pakketjes" van heerlijke gerechten in gevouwen rijstvellen. Voor de kenners: Pad Thai, Laab, zoetzure tempé (spring rolls). Toe ijs met een heel bijzondere chocoladesaus.....geheim recept bij Einar verkrijgbaar.

Kampvuur met glühwein of warme chocolademelk.

Arriën Kruyt bouwde en verzorgde het kampvuur, en Kees Meinema zorgde ervoor dat de storyslam goed verliep. Er waren veel verhalen over wat we in ons leven hadden meegemaakt als eigenwijze mensen (bv een achtjarige die gewoon van school naar huis liep omdat ze zich onrechtvaardig behandeld voelde door de onderwijzer).

Een gesprek onder leiding van Oebele van der Veen over eigenwijze figuren in de bijbel. Iedereen kent Jezus, maar wie kent de vroedvrouwen Sifra en Pua? We praatten over wiens wijsheid je graag zou willen overnemen. Wanneer wordt eigenwijs arrogant? En wat doen we met de Bergrede?

Ochtendgebed met Desiree Berendsen. We zaten intiem in een heel klein hoekje van een vreselijk ongezellige kelder, en luisterden onder andere naar Amanda Gorman: *Er is altijd licht / als je de moed maar hebt het te zien / Als je de moed maar hebt het te zijn.*

Het spel "Eigenwijs 44", bedacht door Karin van Dijk. Je kon groepjes vormen en binnen en/of buiten een keuze uit 44 opdrachten uitvoeren. Speel een reclame na, loop drie rondjes om het gebouw, maak een stilleven met materialen uit de natuur, loop met de veters van de schoenen van je groepje aan elkaar geknoopt enzovoort. De fanatiekste groep had 67 punten (de relaxte groep 16).

Na het spel gingen we de dienst van zondagmiddag voorbereiden. Er ontstond een klein wondertje. Er waren kleine groepjes die nadachten over de liederen, het gebed, de bijbellezingen, en de inrichting van de zaal. Spontaan boden mensen zich aan voor de functies die nodig zijn in een dienst, zoals welkom en zegen. Mooi!

Wie heb ik nu nog niet genoemd? Veel mensen, want wie deed er eigenlijk niets? Nog even Kees noemen als Hoofd Corvee, en Geertrui die een deel van Einars taak op zich nam.

Dat er volgend jaar weer een Johannesweekend komt, was eigenlijk geen punt van discussie. Er hebben zich drie nieuwe mensen aangemeld voor de organisatie, en er zijn al nieuwe thema's bedacht: "daag mij maar uit", "licht en donker", "kom uit je bubbel" en "superhelden". Wordt vervolgd!

LRC

Sociaal akkoord (uit de schrijfworkshop)

Gezinsstructuur heeft een vereiste.
Er groeit altijd een sociaal akkoord,
bijvoorbeeld de oudste is de wijste.
Totdat volwassenheid het verstoort.
De oudste broer is eigenwijzig.
Hij is de oudste en weet hoe het hoort.
Verheft zijn stem, zijn ogen ijsig:
verlaat zich zijn wijsheid op zijn woord.
Wij kijken hem wat glazig aan;
er is niets dat ons bekoort
in zijn gevoel van eigenwaan,
Gebrek aan zelfreflectie is wat stoort.
De jongste broer die zwijgt en luistert
Tot hij zich uitspreekt: hij wordt gehoord.

MAKE-OVER VOOR CAFÉ VEERKRACHT

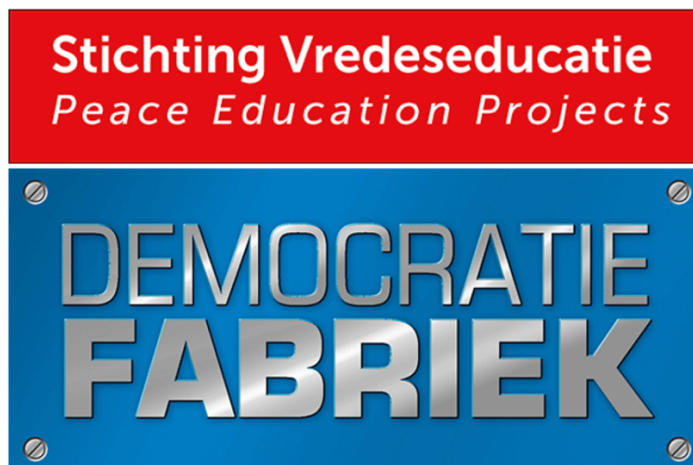
Café Veerkracht zit in een overgangsfase – tussen Alke en Hannah. Maar zeker geen niemandsland! Ik ben tijdelijk coördinator van deze thuishaven voor twintigers en dertigers, totdat ergens in de loop van het voorjaar Hannah het stokje overneemt.

Met onze jongerenwerker Elise en vrijwilliger Jantien zijn we aan het kijken hoe we Café Veerkracht kunnen uitbouwen. Daarvoor kijken we of we in samenwerking met Esmée van Per Expressie (een platform voor creatievelingen in onze stad) een frisse nieuwe huisstijl kunnen maken voor onze Instagram, posters en website. Als deze Johannesbrief verschijnt, hebben we net onze filmavond gehad. We hebben de veelgeprezen film *The zone of interest* (2023) gekeken. Die gaat over een gezin dat tijdens de Tweede Wereldoorlog pal naast kamp Auschwitz woont.

In maart gaan we als team met Wietse in gesprek over hoe we Café Veerkracht kunnen uitbouwen. Hij werkt in Leiden voor een vergelijkbaar project: Bureau van Betekenis. We laten ons ook inspireren door Mosterd, het Groningse initiatief voor twintigers en dertigers waar Hannah een van de trekkers van is. En voor in de agenda: op **20 maart om 19:30 uur** zijn we welkom in het **Rietveldpaviljoen**. Daar gaan we aan de slag met de interactieve expositie De Democratiefabriek en met de expositie BLIK, die draait om gender. Twee prikkelende en relevante onderwerpen. Nadat we een uur bezig zijn geweest met de exposities, kunnen we in het tweede uur nog even gezellig napraten.

Wil je hier bij zijn? Meld je dan aan via mail (cafeveerkracht@gmail.com) of via een dm op onze Instagram (@cafeveerkracht). We hebben ook een Whatsapp-groep waarin we mensen op de hoogte houden van al onze activiteiten. Wil je daar in? Mail dan even, dan sturen we je de link!

Remco van Mulligen

COLUMN: BUG

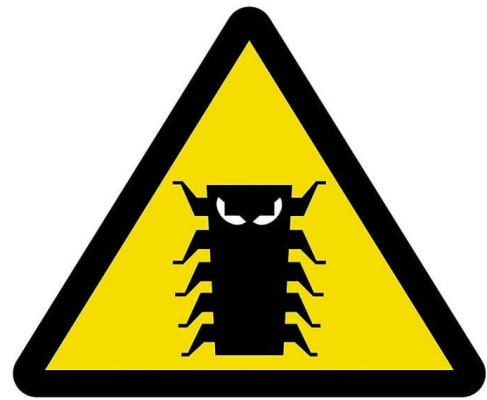
Bijna een kwart van deze eeuw zit er alweer op. Weet u nog dat we ons met z'n allen enorm druk maakten over de millenniumbug? De angst dat alle computers bij de start van 2000 op tilt zouden slaan omdat ontwikkelaars vergeten waren de ingebouwde klokken door te laten tellen na 1999. Zodat alle systemen weer op nul zouden begonnen en daarom zouden crashen. Ik weet nog, op 31 december 1999 stonden alle vliegtuigen "thuis" op Schiphol, nutsbedrijven stand-by, retailers waren voorbereid op contante betalingen, politie en andere hulpdiensten meer dan anders paraat.

Zelf werkte ik in die tijd als docent bij een grote bankverzekeraar. Alle verlopen van computertechneuten en managers van cruciale bedrijfsonderdelen waren ingetrokken. Want als de financiële systemen wereldwijd onderuit zouden gaan, zou dat een ramp van ongekende omvang zijn. Tijdens de latere bankencrisis leerden we daar meer over. Kortom, veldbedjes op menig kantoor, gouden tijden voor cateraars en doemdenkers die het einde van de beschaving voorspelden. Spannend dus, heel spannend. Maar stiekem kriebelde er bij veel mensen ook wel wat sensatiegevoel, nieuwsgierig naar de mogelijke collaps van de gevestigde orde, een harde reset. De eerste tekenen van hoe het zou aflopen kregen we mee van een groep exotische eilanden die als eersten het jaar 2000 verwelkomden, vele uren voordat wij de toen nog onomstreden vuurpijlen zouden afsteken. Er gebeurde niets. Maar dat zei niks riepen de deskundigen op de televisie, het destijds almachtige orakel. Daarom werd het nieuwjaar in Australië het definitieve oordeel toegedicht. Practical jokers in Sydney joegen de hele planeet op stang door precies om 00.00 uur de elektriciteit enkele seconden uit te schakelen. Toen was de ban gebroken. Algehele dronkenschap op kantoren en in crisisteams volgde. En de katers daarna. Het jaar 2000 bleek zomaar de opmaat voor de huidige digitale wereld, de macht van Big Tech met mannen als Musk en Zuckerberg die alles (echt!) van u weten. De New Agers van toen wisten zeker dat de nieuwe eeuw vrede zou brengen, alle tekenen wezen daarop.

Toch waren er ook mensen die hadden gehoopt op die reset, dat nieuwe begin. Hoe zouden die nu terugkijken? Met vertwijfeling? Met spijt dat die gevreesde bug niet bestond? Wij weten hoe het gegaan is met de Aarde en haar bewoners. Het is zo heftig uit de hand gelopen dat we als mensen van God aanhoudend bidden om vrede en genade voor mensen in nood, de dieren, de planten, de lucht, onszelf. Zou een harde reset nu, een bug (wat voor een dan ook) nog op tijd zijn om oorlogen, haat, onverdraagzaamheid, zelfdestructie, vernietiging van ecosystemen te stoppen?

Broeder Jezus, mag ik je dan vragen om ons zo'n soort bug per omgaande te doen toekomen? Dat we de vliegtuigen definitief (...) parkeren, dat de mensen in hun kantoren inzien dat het anders moet, dat de retailers ons aanbieden wat wel goed is voor ons, dat de overheden zich weer gaan inzetten voor wie zij vertegenwoordigen en niet alleen hun partijprogrammaatje heilig verklaren? En dat we dan iemand in Australië het licht even uit en weer aan laten doen. Gewoon als startsein van een nieuw begin. Mag ik daar in ieder geval over dagdromen Heer?

Roland Loos

**Millennium bug
act now!**

ACCOMPANIEMENT – CUM PANIS -WE DELEN HET BROOD

Bericht van Alke Liebich 1 februari 2025

Ik ben nu een week in Jerusalem. Zonder problemen het land ingekomen. Het hotel is vlak bij de oude stad in Oost Jerusalem. Wie nooit in de oude stad is geweest: het is er druk en chaotisch: winkel aan winkel, alle kleuren en tradities door elkaar. Wie de stad wél kent: het is er nu heel rustig. Veel winkels zijn dicht, en er is meer militaire (of politie) presentie van Israëlische veiligheidstroepen dan voorheen (ik was er in 2014). Maar als – hopelijk - altijd: vriendelijk en ontspannen.

De eerste week is een trainingsweek in het hoofdkantoor van EAPPI. Het hele team dat de komende drie maanden hier aan het werk is, komt uit vele landen. Van Noorwegen tot Uruguay. 18 mensen. Een kort overzicht over mijn komende maanden: tot half maart aan het werk in de placements in de Westbank en Oost Jerusalem. Mijn plek is Oost Jerusalem – vijf EA's. (dat is onze titel: ecumenical accompanier) Maar ik kan ook een andere plek bezoeken, zoals Jericho. In maart is de midterm oriëntation, en we leren meer over de Israëlische samenleving. Daarna de tweede reeks in de placements; dan de overdracht naar het volgende team en de thuisreis komt in zicht.

We zijn nu in ons appartement met twee teams. We nemen van hen over. Een prachtige plek. Gelukkig heel ruim met twee badkamers. Het is wel koud nu, warme sokken zijn geen overbodige luxe. Sommige van de 'oude' EA's slapen in een hotel in de oude stad, 20 minuten lopen. De andere placements zijn jaloers op deze luxe. Op de olijfberg, blik richting oude stad.

Voor ons zal de religieuze vrijheid een belangrijk onderwerp zijn. De oude stad in Oost Jeruzalem herbergt belangrijke de heiligdommen voor Jodendom, Christendom en Islam, en elke gelovige zou deze vrij en zonder beperking moeten kunnen bezoeken. Wij rapporteren wat er op dat vlak gebeurt. Bijvoorbeeld: we horen van een priester die werd aangevallen op straat. Dat kan een bericht worden. Of we zien uit eerste hand dat moslims de toegang tot het Al-Aqsa plein wordt ontzegd. Daar hebben we gisteren eerste ervaringen mee opgedaan.

Overigens is het Al Aqsa terrein open voor iedereen, maar alleen moslims mogen er bidden. Deze regel wordt regelmatig overtreden door groepen van Israëlische kolonisten (waarschijnlijk zijn het kolonisten). Zij worden beschermd door bewapende militairen die beter zouden moeten weten. Wanneer wij dat zien gaan we er een report over schrijven. En niet ingrijpen. Een Jordaanse religieuze autoriteit - de Waqf - heeft er de verantwoordelijkheid over, en is afhankelijk van of werkt samen met, de Israëlische autoriteiten. De laatste reguleren de toegang. Al is er waarschijnlijk vaker sprake van tegenwerking dan samenwerking.

Liefst zou je natuurlijk willen dat iedereen, van elk geloof, op elke plek welkom is om eigen religieuze behoeften en plichten te mogen uiten. Helaas is dat niet zo en moet er verdeeld worden. Deze verdeling - de oude stad van Jerusalem is van oudsher multireligieus - staat onder druk. Ik zal er meer over schrijven. In de Armeense wijk – en op meer plekken – is er strijd om eigendommen: Een groep kampeert in een geïmproviseerde schuur op een parkeerterrein dat regelmatig wordt aangevallen door moeilijk te identificeren groepen – het schijnen zelf ingehuurde hooligans/criminelen te zijn. Het Armeense patriarchaat is eigenaar maar speelt ook een twijfelachtige rol. Op veel plekken staat de vreedzaam samenleven onder druk.

De kerken in Oost-Jerusalem werken samen aan het versterken van vreedzaam samenleven; ik zal er meer over horen. Maar alvast héél indrukwekkend: ik ben hier in de oecumenische week van gebed voor eenheid van de kerken. De inhoud ervan wordt hier heel concreet: ik ben in twee diensten gezegend door bisschoppen uit vele landen en in vele talen, van Armeens tot Zweeds. En ik heb heel kort gesproken met een voor velen van de Johanneskerk bekende naam: Diet Koster. Zij is actief in de Duitstalige lutherse gemeente. Ik zal haar vaker spreken, maar dat is een heel erg grappig toeval!

ACTIVITEITEN

SPECIALE JOHANNESMAALTIJD

OP 7 MAART

Een Iftarmaaltijd als speciale Johannesmaaltijd op 7 maart vanaf 18.35 uur. Buren van mij, Hatice en Nizamettin, willen graag samen met leden van onze kerk een Iftarmaaltijd houden in de Ramadanmaand. Het doel is om ontmoetingen te creëren.

Mijn buren zijn gevlucht uit Turkije. Zij zijn lid van de Gülenbeweging Secu in Utrecht en omstreken. De mensen in deze beweging vinden verbindingen leggen heel belangrijk, dus ze zoeken daar steeds mogelijkheden voor. Velen kunnen aardig Nederlands spreken.

Hoe laat? Inloop vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.35 uur als de zon is ondergegaan. *Voor wie?* Voor alle gemeenteleden en vrienden ongeacht leeftijd. Er is een maximum van 15 deelnemers vanuit de Johanneskerk.

Programma? De Gülenbeweging Secu kookt de Iftarmaaltijd met o.a. vegetarische hapjes en de nadruk ligt op ontmoeting.

Kosten? De Secubeweging trakteert op het eten. Voor de frisdrank staat ergens een potje waar een vrije bijdrage in gedaan kan worden door de gemeenteleden.

Opgeven? Vóór 3 maart (i.v.m. het voorbereiden van de Iftarmaaltijd) bij

Johannesmaaltijd@hotmail.com of telefonisch inspreken bij Corrie Hoekstra (033- 2854280).

Welkom!

Corrie Hoekstra

WANDEL JE MEE MET 'T PELGRIMSTOCHTJE?

Twee dagen pittig wandelen, overnachten in een klooster, loskomen van de dagelijkse hectiek en ervaringen delen met zo'n 40 medewandelaars. Dat zijn de belangrijkste ingrediënten van 't Pelgrimstochtje op 11 en 12

april, georganiseerd door enkele Amersfoortse kerken. We wandelen (ietsjes meer dan 20 km per dag) door een prachtig Brabants landschap, door bossen, langs heide- en weidevelden, voorbij vennen en over zanderige duinen. Onze diner-, slaap- en ontbijtplek is het Emmaüs Beziingscentrum in Helvoirt. Dit alles voor slechts € 100,- inclusief busvervoer, afwisselende (en soms stille) wandelroutes, kloosterverblijf én veel gezelligheid. Nu al zin? Meld je dan snel aan via www.zindex033.nl. Het klooster heeft nog een paar bedden vrij, dus...

Vragen? Mail Jeroen van der Bijl: jvdbijl@axemedia.nl.

LESSONS OF MATTHÄUS

Sinds een aantal jaren heeft Het Brandpunt een nieuwe traditie: op de woensdagavond van de Stille Week organiseert MuCoBra een event waarmee we de vieringen van de Lijdensweek naar Pasen in kunnen gaan.

Dit jaar zijn het de 'Lessons of Matthäus'. Tijdens deze luisteravond op 16 april om 19.30 uur neemt Ad de Keyzer ons mee in een boeiende ontdekkingsreis door de Matthäus Passion van J.S. Bach. In beeld en geluid laat hij zien en horen wat voor geweldige kunstschat dit magistrale

werk is. Om zijn verhaal te illustreren creëren we een gelegenheidskoor en geven we u de gelegenheid om de hoogtepunten uit dit oratorium meerstemmig mee te zingen. Het koor staat o.l.v. Marijke van Leerzem. We repeteren hiervoor eenmalig op zondagmiddag 13 april van 12.00-17.00 uur in Het Brandpunt. Ineke Opstal zal ons begeleiden op de vleugel. U krijgt na aanmelding de bladmuziek en de oefenfiles toegestuurd. Heeft u altijd al eens de Matthäus willen zingen of deed u dit al? Grijp uw kans en zing mee. Kosten € 45,- .

Aanmelden: <https://mucobra.weticket.com/>

LUISTEREN NAAR ELKAAR

Een van de kernthema's van de Wereld Synode is het echt luisteren naar elkaar, dat zou ons kerkzijn steeds meer moeten doortrekken. Zo kan meer en meer een luisterende en mondige kerk groeien. Onlangs is een praktijkboek uitgekomen, geschreven door Jos Moons. Jezuiet en jarenlang studentenpastor. Met dit boek als achtergrond is er ook een videoreeks ontwikkeld. De pastoraatsgroep van de Franciscus Xaverius ziet dit alles als een prachtige kans, in het bijzonder voor diegenen onder ons die op een of andere manier van doen hebben met gespreksvoering. De pastoraatsgroep heeft Bart Verreijt, oud-pastor, uitgenodigd om belangstellenden hierin te begeleiden. Een reeks van 5 bijeenkomsten zal worden gehouden in de vastentijd, in de Hoor- en Leerzaal. Iedere bijeenkomst begint met een korte video-presentatie, daarna volgt een praktische uitdieping. Telkens op dinsdagochtend van tien tot twaalf uur, van 11 maart tot en met 8 april. Iedereen die een taak in zijn/haar geloofsgemeenschap uitoefent, waarbij gespreksvoering belangrijk is, nodig ik hierbij van harte uit om deel te nemen aan deze cursus. Er zijn geen kosten aan de deelname verbonden. Meldt u aan op secretariaatsfx@gmail.com. U bent allen van harte welkom. Uit de pastoraatsgroep van de Franciscus,

Francien Woets.

MOMENTUM

Voor het nieuwe seizoen Momentum, die valt onder verantwoordelijkheid van de Raad van Kerken Amersfoort, zijn we op zoek naar nieuwe vrijwilligers, waarbij zeker jongeren hartelijk welkom zijn.

Momentum speelt zich af in de St. Joriskerk, op de zondagmiddagen van 1 mei tot 1 oktober. Die zondagmiddagen is de kerk open tussen 14.30 en 17.00 uur. Bezoekers, onder andere winkelend publiek, toeristen, zoekers, zijn welkom voor een gesprekje, een moment van stilte, bezichtiging van de kerk of het deelnemen aan Momentum, een liturgisch moment, om 15.00 uur of 16.00 uur.

Wat vragen we?

- Tijd om een paar middagen per seizoen mee te draaien.

- Een open houding naar ieder die binnenkomt.

- Zowel oud als jong is welkom.

Dus meld je snel aan en stuur een mail naar christien.manni@gmail.com, dan hoor je meer.

Met hartelijke dank, namens werkgroep Momentum

Christien Manni, coördinator

OORLOG EN VREDE

Er was een avond van de PGA waar onder andere Ids Smedema sprak over zijn werk als predikant bij de krijgsmacht. We zongen daar onder andere dit lied:

Maak ons hart onrustig God
dat het ontevreden klopt
als we mooie leugens horen
en gemakkelijke woorden!
Maar ons hart onrustig God.

Steek in ons uw woede aan
om het onrecht te weerstaan!
Geef ons moed om op te treden.
Laat ons vechten voor de vrede.
Steek in ons uw woede aan.

hakhout en takken
de vonk van een lucifer
een kring vol warmte

haiku gemaakt in het Johannesweekend

MUTATIES

Mevrouw E.M.J. ten Kate - Dam: ingeschreven.

De heer J. van der Plaats: overleden.

Mevrouw B. van der Meer: ingeschreven (overgekomen uit Amsterdam).

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com

IN MEMORIAM: JOOP VAN DER PLAATS

Op 15 januari jl. is Joop van der Plaats op 94 jarige leeftijd overleden in zijn woning in Hoevelaken. Joop werd op 22 september 1930 als oudste kind geboren in een straatarm Haags gezin. In die crisisjaren waren zijn ouders niet in staat voor hun kinderen te zorgen en Joop en zijn zusjes werden al tijdens de oorlog uit huis geplaatst. Na de oorlog kwam hij terecht in een Ned. Hervormd weeshuis in Voorburg waar hij na verloop van tijd assistent van de leiding werd.

Op zijn 23-ste koos hij voor een zelfstandig leven en via kleine baantjes en avondstudie (die hij zelf bekostigde) behaalde hij uiteindelijk de hoogste diploma's op financieel/administratief gebied en werd hij hoofd administratie van een groot architectenbureau. Hij ontmoette in Den Haag - bij zijn kostbaas - zijn latere vrouw Greet.

Joop heeft lang gezocht naar een geestelijke stroming die hem aansprak en kwam uit bij de Remonstrantse kerk omdat de Remonstranten altijd zo vriendelijk waren tegenover hem, zoals hij vaak zei. Greet en hij, beide afkomstig uit Gereformeerde gezinnen, trouwden in de Remonstrantse kerk van Den Haag en sloten zich na hun verhuizing naar Hoevelaken (rond de eeuwwisseling) aan bij de Amersfoortse Remonstranten.

Joop kwam weinig in de kerk maar nam wel – toen hij nog redelijk mobiel was - deel aan de Johannesmaaltijd en aan huiskamergesprekken én hij las de Johannesbrief met belangstelling. Op zijn rouwkaart staat terecht: de grondslag van zijn leven was God en de naaste liefhebben.

Theo Post

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

PASTORAAT

vacature.

Bel voor dringend pastoraat Kees Meinema, 06 50213525

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

vacant

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór

12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

KERKDIENTEN

40-dagentijd

De werkgroep liturgie vraagt aan de gastsprekers in de 40-dagentijd om iedere zondag lied 809 uit het Liedboek te laten zingen: 'Blijf niet staren op wat vroeger was'. Op die manier worden de zes vieringen met verschillende voorgangers in de weken vóór Pasen aan elkaar verbonden.

2 maart: ds. Arend van Baarsen, organist Hugo van Veen

Arend van Baarsen is remonstrants predikant met een bijzondere opdracht voor het Leids Universitair Medisch Centrum. In de dienst van 2 maart horen we in de bijbellezingen de oproep om te getuigen van God en zijn licht. We zullen ons bezinnen op de vraag wat deze opdracht voor ons kan betekenen, als mensen die vaak niet gewend zijn om te spreken over ons geloof. Het thema van de dienst is: getuige zijn.

9 maart: ds. Gerdienke Ubels met Maaltijdviering, organist Jan Meurs

Ds. Ubels gaat regelmatig bij ons voor. Zij was tot 1 maart 2023 predikant van de Remonstrantse gemeente Alkmaar en werkt al ruim 30 jaar in verschillende functies in kerk en samenleving. Zij is werkzaam als senior adviseur in de ouderenzorg

16 maart: 10.30 Ruimteviering

23 maart: ds. Madelief Brok, organist Hugo van Veen

Madelief Brok is opgegroeid in Amersfoort in een katholiek gezin. Zij werkt bij de Woudkapel in Bilthoven als inspirator. Dat is een ontmoetingsplaats voor bezinning en inspiratie voor vrijdenkers en zinzoekers. Madelief heeft een theateropleiding gedaan, werkte lang in het onderwijs en volgde de opleiding tot voorganger aan de VU en het Remonstrants Seminarium.

30 maart: ds. Maaïke de Jong, organist Frank Oding

Maaïke is langdurig actief geweest binnen onze gemeente en nog steeds met ons verbonden als vriend. Sinds 2000 werkt zij als predikant bij de Doopsgezinde Gemeente Zeist. Voordien was zij

werkzaam als geestelijk verzorger, groepsbegeleider voor mensen met een verstandelijke en lichamelijke beperking, en binnen onze eigen gemeente als jeugdwerker. Op de website *Verbindende Theologie* maakt zij de lezers regelmatig deelgenoot van haar ervaringen als vrijzinnig theoloog.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
